

Iktatószám

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

614.441

Hely

Idő

1910

Személy

Helyszám

Szerző

Cím

Bpesti kórházak.

Forrás:

Független Magyarország.

Bp.

(Hely)

1910 11/ii

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Budapesti kórházak.

Budapest, február 9.

Vaskos nagy kötetben számolnak be a budapesti bal- és jobbsparti közkórházak igazgatói a kórházak 1908-iki dolgairól. Igen szép és súlyos könyv, tele számoszlopokkal, kimutatásokkal és tudományos közleményekkel; de a legérdekesebb mégis az, ami nincs benne: Budapest kórházi viszonyainak a képe.

Mert különösen hangzik; de így van. Ez a beszámolás, ha még oly részletesen ismerteti is, hogy hány és miféle beteg feküdt az 1908-ik évben a budapesti közkórházakban, miféle betegségben szenvedtek, hányan haltak és hányan gyógyultak, mibe kerültek és hónapok szerint számbelileg hogyan váltakoztak — mégis voltaképpen érintetlenül hagyja a budapesti kórházak problémáját. Adatokat szolgáltat hozzá; de a kiegészítést, a valódi feldolgozást nem veszi a programjába. Holott igazán csak úgy láthatunk reá a valóságra, ha a kórházakat nem szakítjuk ki a főváros életfolyamatának egészéből, ha a jelentés adatait viszonylatba állítjuk Budapest statisztikájának egyéb adataival és ha a számoszlopok abstractiói mögött megpillantjuk a helyzet contractumait.

A jelentés csak arról tud, hogy a kórházakban derék és nagy munkássággal telt az 1908-ik esztendő is. Az év folyamán a pesti

oldalon 37303 beteget vettek föl és ezek közül 19.668 embert meggyógyítottak, 13.348 javulva távozott a kórházból. A többi vagy gyógyulatlan maradt (1215) vagy meghalt (3108) vagy pedig a jelentés lezárásakor még ott volt a betegállományban (2571). Nagy számok ezek és az eredmény tekintetében is becsületére válnak a kórházaknak; de amennyire elismerésre méltó ez a munkálkodás, olyannyira másként fest a helyzet, ha a dolgokat úgy nézzük, hogy a kórházakat beleillesztjük a tények szélesebb láncolatába.

Budapest lakosságának száma ma több, mint 800.000 főre rug és az 1908-ik esztendőben sem volt sokkal kevesebb. Ennyi ember él itt összezsúfolva és e rengeteg számból, melynek messze túlnyomó része a pesti oldal, ezen az oldalon egy egész éven át csak 37.303 embert tudtak ellátni a kórházakba. Mert nem azért vettek fel 37.303 beteget, mintha több nem akadt volna, hanem mert többet nem tudtak elhelyezni. Sőt, hogy még világosabban kitűnjék az aránytalanság a kórházak felvevő képessége és a lakosság nagy számával együttjáró igények között: említsük meg, hogy a pesti közkórházakban egyszerre csak kétezer-hatszáz és egynéhány beteg fér el. Így nézve aztán kitűnik a jelentés visszája. Az, hogy a nagy városok között Budapest körülbelül a legelégtelenebbül van ellátva kórházzal. És reáadásul: ez az ellátás is milyen! Csak egy pillantás a Rókus-kórház külsejére, egy délelőtt

a kórházi ambulációkon és eleget láttunk, ami alkalmas a budapesti önérzet szegyenkezésbe való átfordítására.

Mindez különben, ha nincs is benne a jelentésben, nyílt titok. Mindenki tudja; még azok is tudják, akiknek segíteniök kellene rajta; de hiába tudják. És hasztalan a panaszkodás, hasztalan a balparti közkórházak igazgatójának: báró Müller Kálmán tanárnak fáradhatatlan agitációja, — a főváros még mindig nem tartja sürgősnek, hogy a kórházak kérdését ne apró-cseprő toldásokkal hártassa el, hanem kielégítő áldozattal — ha ugyan lehet áldozatnak nevezni, ami tulajdonképpen csak kötelességnek a teljesítése — oldja meg. Holott szociális, emberségi és becsületbeli tekintetben nincs ennél sürgősebb feladata Budapest kormányzásának. Azokra a százakra, meg ezekre hivatkozunk, kik hiába kopogtatnak a kórházak kapuin és akik a nyomor és a betegség kettős átkával sújtva segély nélkül pusztulnak. Olyan állapot ez, melybe lehetetlen belenyugodni és bár nem változtathatunk rajta: nem szabad elmellőzni az alkalmat, hogy amikor a kórházak munkáját, vezetőik buzgalmát dicsérik, ne tegyük egyszersmind szóvá a kórházakat úgy is, mint — Budapest szegyenét.